

Cia. PEPA PLANA presenta: "L'ATZAR"

Entre tot el fascinant catàleg de criatures humanes, el pallasso és potser l'únic que no coneix el desànim. Mireu amb quin posat seriós i quina admirable perseverança es dedica intensament a buscar solucions quan sorgeixen problemes. Mireu com produeixen solucions brillants les seves neurones. El problema es que cada solució dona lloc a un problema rigorosament nou pel qual caldrà novament buscar solucions que a la vegada provocaran noves dificultats. La vida del pallasso és dura, sí. Sort que sovint intervé l'atzar, amb el seu repertori de felïços accidents, i el pallasso acaba trobant per casualitat el que no buscava.

Mercedes Abad

Descripció:

Seguint amb el mètode de la companyia (la improvisació) per realitzar un espectacle de creació pròpia, en aquest cas ens hem plantejat jugar a partir de l'espectacle "Hatzàrdia", reduint-lo tècnicament i creant una història pròpia. L'atzar, les casualitats, els camins encertats o equivocats i la màgia en són el punt de partida. Les coses es van enredant quan a les situacions plantejades els hi posem un nas de pallass@.

L'equip de treball ha estat gairebé el mateix que en les darreres produccions, el que facilita d'entrada l'entesa de codis.

Aquesta es la quarta producció de la companyia i també continuem en la línia d'un espectacle pensat per a un públic adult on tenim a la Pepa pallassa, sola a l'escenari, jugant amb un codi no verbal.

Fitxa Artística "L'atzar"

Pallassa

Pepa Plana

Assessorament Màgia

Màgic Andreu

Música Original

Lluís Cartes

Vestuari

Rosa Solé

Il·luminació

Jordi LLongueras

Fotografia

Joan Sánchez

Producció

La Vaca Flaca

Direcció

Pepa Plana

Oriol Blanchar

Trajectòria companyia:

Pepa Plana és Llicenciada en Art Dramàtic per l'Institut de Teatre de la Diputació de Barcelona", 1989 i després de 10 anys al capdavant d'altres projectes, crea la seva pròpia companyia amb una clara intenció de fer teatre de pallassos pensats per a un públic adult. És així com estrena "De Pe a Pa" a la Fira de Tàrrrega 98, amb el que va anar a la Sala Muntaner on es va mantenir 8 mesos en cartell. Després fa una gira de més de 200 funcions per tot l'estat.

L'any 2000, presenta al IXè Festival de Pallassos de Cornellà l'espectacle "Giulietta" amb el que després torna a la Sala Muntaner per fer-hi temporada. Després de més de 300 funcions per tot l'estat i l'Amèrica llatina també encara segueix girant. Amb tots dos espectacles ha recollit varis premis a més de molt bones crítiques. I es a la Fira de Tàrraga 2004 que presenta el tercer espectacle, "Hatzàrdia", estrenat al Teatre Fortuny de Reus en el marc de la Fira de Circ-Trapezi 04. Es el primer cop que juga amb un codi no verbal.

"L'atzar" estrenat al Teatre Tantarantana BCN al Novembre Vaca del 2004, es un espectacle inspirat en el "Hatzàrdia", de format més reduït tècnicament per així poder representar-lo en espais més acollidors.

I "Penèlope" és l'últim espectacle estrenat al gener del 2010 al "Festival Pallassodrom de Vilaseca", també pràcticament sense text, amb la incorporació de Nola Rae a la direcció i la col·laboració de Joan Busquets, ja ha començat la gira internacional després de fer cinc setmanes a la Sala Muntaner de Barcelona.

Reconeixements

- **Premi ARC 2004** en la categoria de circ per l'espectacle "Giulietta".
- **Menció Honorífica** per l'espectacle "Giulietta" en el IXè Festival Internacional de Pallassos de Cornellà.
- **Premi Aplaudent FAD 1999** per l'espectacle "De Pe a Pa".

Altres Produccions

Del 2006 al 2008, participa a la producció "**La història del Petit Sastre**" de l'**Orquestra de Cambra de Granollers**, en la que la Pepa explica el conte dels Germans Grimm, amb l'acompanyament de l'orquestra dirigida per a en Francesc Guillén i amb la direcció escènica de Pep Bou

“Un Tramvia anomenat Desig”. Aquesta producció de **l’Escena Nacional d’Andorra 2008**, suposa una revisió del clàssic de Tennessee Williams amb una nova mirada al personatge de la “Blanche”, que la Pepa interpreta amb tot el seu bagatge de pallsa. Estrenat al Teatre Comunal d’Andorra la Vella al novembre del 2008, fa temporada a Barcelona el següent gener i després la gira per Catalunya la temporada 2009/2010.

Des del 2001 i fins ara, Pepa Plana és la directora artística del **“Festival Internacional de Pallasses d’Andorra la Vella”** de periodicitat bienal i absolut referent mundial del tema.

La premsa ha dit:

Pepa Plana, entranyable

La pallassa Pepa Plana ha creat una corrua de personatges entranyables. Furga en els tòpics de l'imaginari femení, des de la dona de fer feines a la mare de paper, genials per convertir-los en objecte dels seus gags, molt soviet amarats d'un to malenconiós i poètic ben resolt. Pepa Plana te a les mans un bon espectacle amb petites dosis de màgia, i molt ben cuidat en detalls, com ara el vestuari, guardó, sens dubte, a la constància i al treball més honest, que dóna els seus fruits en aquestes històries.

Pep Martorell, El Punt, 13 setembre 2004.

Pepa Plana, una gran pallassa

El Pallasso és, tal vegada, la personificació més qualificada de l'existència humana. Pepa Plana en va fer una genial demostració. Una anàlisi de la vida a través d'un llenguatge gens rebuscat i simple.

Joan Sala Vila, El Vallès, 8 d'abril 2005.

Sola

Pepa Plana está sola ante el peligro, ante el escenario al que entra casualmente como limpiadora y que gracias a su capacidad de transformación de los elementos más cotidianos en juguetes escénicos logra un espectáculo de gran intensidad y su siempre deslumbrante poder comunicativo como payasa de gran recorrido y sensibilidad cautivadora.

Artez 100, Agosto 2005

Para disfrutar

Pepa Plana, se colocó su nariz de payasa, salió al escenario y lo bordó. Nos ofreció un espectáculo impecable. El espectáculo esta lleno de buenos momentos. De comicidad y de ternura

Joaquín Melguizo. Heraldo de Aragón. 13 octubre 2005.

Una pallassa més clàssica

Plana domina d'una manera espectacular el seu cos a l'escenari –arriba a semblar de goma- i continua construint una pallassa tendra, lírica, presumida (molt presumida) i sexi, amb un vestuari increïble. Una pallassa que juga amb el públic i se'l posa a la butxaca.

R. Porta, El Periòdic d'Andorra, 5 març 2006.

Com un guant

El que fa Pepa Plana a l'escenari sembla molt senzill, però és molt complicat. És molt difícil sortir davant del públic i ficar-te'l a la butxaca en dos minuts quan no tens l'ajuda de cap artifici, de cap text que captivi la imaginació de l'espectador. Es serveix de la millor tradició de l'art del pallasso i també d'un bagatge important com a actriu, gracies al qual sap copsar molt bé com respira la platea, com mesurar el temps de cada efecte i cada acudit, i com fer creïble el més inversemblant. Hi ha teòrics de l'art que afirmen que la creativitat no és una altra cosa que un exercici d'afinitats, i a la Pepa Plana, certament, l'escenari li escau com un guant

Miquel Vigo, Diari d'Andorra, 5 març 2006.

L'humor tendre i punyent de Pepa Plana

Va irrompre entre el públic que omplia de gom a gom el Teatre de l'Aurora. L'humor te un codi, ens comentava al final. Deu ser això, perquè la Pepa Plana ens va demostrar que el coneixia bé donat que no vàrem parar de riure ni un moment, fins i tot sense ni tant sols moure els seus ulls blaus i transparents en un rostre summament expressiu, aixecava les rialles de tothom.

Maribel Nogué, L'Enllaç, 23 març 2006.

La nariz como escudo

La expresividad de Pepa Plana recorrió como un escalofrío desde la primera hasta la última butaca y logró encender todas las emociones. Arropada por un público que reventaba la sala, encadenó con gusto los personajes que se pasean por "L'atzar" una galería de almas en pena con eterna sonrisa dibujada. Pepa Plana maneja con inteligencia los dosificadores del humor y la melancolía para generar una empatía inmediata y al tiempo duradera.

Alfonso Arribas, El Norte de Castilla, 28 gener 2007.

